

Bemærkninger til lovforslaget

Efter forslagsstillernes mening tilkommer det ikke statsmagten at blande sig i, hvornår de handlende må holde åbent og forbrugerne købe ind.

Den såkaldte liberalisering af lukkeloven, der skete i 1976, har vist sig aldeles utilstrækkelig og nærmest virkningsløs.

For det første skete der reelt kun en lovliggørelse af de faktiske tilstande omkring den dansk-tyske grænse og i ferieområderne.

For det andet har den udvidede butiksåbningstid med i praksis kun 4 timer pr. uge, endda kun tilladt over højst 3 dage, i realiteten ingen betydning fået. Næsten overalt er man gået tilbage til de åbningstider, som gjaldt før den såkaldte liberalisering.

Loven om butikstid virker geografisk skævt og diskriminerende. Ved grænsen og i ferieområderne er den reelt ikke gældende, og i de egentlige landområder handles der ad bagdøren. Det er således i praksis større bysamfund, der især rammes af lovens snævre restriktioner, uden nogen som helst saglig begrundelse.

Tværtimod har Københavns Cityforening gjort opmærksom på det dræbende for forretningslivet i de nuværende bestemmelser. I andre storbyer kan turister og andre forbrugere handle, når de har lyst og mulighed for det.

I dag er mange indkøbssituationer præget af stress, både for forbrugerne og de handlende og deres personale. Indkøbene hober sig op på ganske få timer, og op til 60 pct. af omsætningen finder i flere brancher sted på halvanden dag: fredagen og den halve lørdag.

Samtlige undersøgelser viser et klart behov for en mere fleksibel – eller ingen – lukkelov. Det vil også give langt flere muligheder for stærkt efterspurgt deltidsarbejde, altså flere arbejdspladser. De små mand/kone-butikker, hvor der ikke bliver tale om overarbejde eller ekstraarbejdsbetaling, vil drage fordel af en liberal (eller ophævet) lukkelovgivning. De vil ved deres smidighed let kunne tilpasse sig forbrugernes behov.

Det hævdes, at priserne vil stige ved en liberal lukkelovgivning, men kapitalapparatet vil bedre

kunne udnyttes, og desuden viser undersøgelserne, at forbrugerne er villige til at betale for den forbedrede service.

Stærke organisationer inden for handels-, lager- og kontorområdet er i dag fuldt ud i stand til at varetage de arbejderbeskyttelseshensyn, som i gamle dage kunne give en vis baggrund for en lukkelov.

Dertil kommer, at behovet for åbningstidspunkter er overordentlig forskelligartede fra branche til branche. Således har bl. a. forretninger med varige forbrugsgoder ganske særlige behov for at kunne holde åbent længere i weekenden.

Den gældende lovs forvridende virkninger viser sig også i opblomstringen af mini-supermarkeder ved DSB-stationer og lignende steder. Kundeunderlaget er her i praksis kun i ringe grad rejsende, men folk, der kommer kørende for at få mulighed for at handle uden for normal »butikstid«.

En liberal eller ophævet lukkelov vil give muligheder for at indrette åbningstiderne efter de behov, der er i de forskellige geografiske områder (f. eks. omegnskvarterer og city). Det vil også give en bedre udnyttelse og modvirke spidsbelastninger af samfundets servicefunktioner, især transporten.

Forbrugerrådet har klart erklæret sig til fordel for en afskaffelse, subsidiært en liberalisering, af den gældende restriktive lov om butikstid.

Til dette kommer, at loven afstedkommer et fuldstændig overflodigt og latterligt bureaukrati – og kontrolsystem. Dels vedrørende dispensationer – hvor en meget restriktiv praksis følges – dels omkring det tilladte varesortiment.

Efter retsforbundets mening har politiet nyttigere ting at tage sig til end at kontrollere og i givet fald med straf forfølge kunder og butiksdrevende (samt disses leverandører), der vover at overtræde regler for, hvornår der må handles.

Det er svært at se det rimelige i, at en udpræget handelsnation som Danmark har verdens mest restriktive lukkelov.

På den ene side generer den gældende lov forbrugerne og de handlende. På den anden side er der mange eksempler på, at de tilladte butiksåb-